

(۲۹)

اسلام و آزادی مذهبی

در شماره های گنشته منطق آئین یهود و مسیحیت ، و روش عملی پیروان آنها را درباره « آزادی مذهبی » دیدیم ، اینک میخواهیم منطق اسلام و روش عملی پیروان آن را مورد بررسی قرار دهیم :

اسلام ، برای تحقق بخشیدن به اصل « آزادی مذهبی معقول » از راه های گوناگونی اقدام میکند :

۱ - اقناع و جدان

عقاید قلبی و معتقدات مذهبی اشخاص ، روی علل و مقدمات خاصی بوجود میآید ، طرز ساختمان جسمی و ترکیبات بدنی ، شرایط زمانی و مکانی زندگی افراد ، نحوه تفздیه و تعلیم و تربیت ، و صد ها عوامل دیگر ، هر کدام به نوبه خود ، در بوجود آوردن افکار و عقائد و مرامهای گوناگون ، اثرات غیر قابل انکاری داردند ، و برای تغییر و اصلاح آن ، بایستی از همان طرق طبیعی یعنی : راه منطق و استدلال ، و تعلیم و تربیت صحیح ، و اقناع و جدان ، وارد شد ، نه اجبار و فشار .

زیرا اکراه و اجبار ، نمیتواند ، عقائدی را که روی علل خاصی در حوزه فکر انسان ، پدید آمده از بین به بردا و به اصطلاح طبیعت اعتقادات قلبی ، طوری است که اکراه و اجبار ، بر نمیدارد و غیر قابل اکراه است .

نهایت چیزی که از آن حاصل میشود ، از دیار روح عداوت و تقویت کمپلکسها و عقده ها است که در صورت از بین رفتن موائع ، خطرات جبران نا پذیر ، و عکس -

العملهای خطرناکی بدنبال دارد.

قرآن در آیات زیادی باین حقیقت تصریح میکند:

لَا كَرَاهَ فِي الدِّينِ قُدْتَبِينَ الرُّشْدُ مِنَ الْفَيْ : در دین، اکراه واجبار نیست، زیرا راه سعادت و کمال، از گمراهی و ضلالت، باز شناخته شده است (۱)

و لُوْشَاعِرْ بَكْ لَآمِنْ مِنْ فِي الْأَرْضِ كَلِيمْ جَمِيعًا افَانْتَ تَكْرَهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ
اگر پروردگاری خواهد، همگی مردم روی زمین، ایمان می‌ورند، آیا تو برای آنکه مردم، ایمان بیاورند، میخواهی آنان را مجبور کنی؟ (۲)

خداآنند، در تعقیب همین منظور، در آیات چندی به پیغمبرش دستور میدهد که: تو برای نشان دادن راه حق از باطل و ارشاد خلق فرستاده شده‌ای نه بنظر دفرشار قرار دادن مردم و اجبار و اکراه آنان و هر گاه گوش به حرفهای تو ندادند، ناراحت مباش، هر کس ثمرات زشت و زیبای عملش را خواهد دید.

« بگو : این حق از پروردگار شما است، هر که خواهد ایمان بیاورد، و هر که خواهد منکر شود که ما برای ستمکاران، آتشی فراهم کرده‌ایم » (۳)

« ما به آنچه که کفار میگویند، دانا قریم، لیکن تو نسبت به آنها جبار و در فشار قرار دهنده نیستی، پس آنها را که از عذاب خدا ترسانند بوسیله قرآن پند ده » (۴)

« پند بده، وظیفه تو تنها تذکر است، توبیر آنها حق اکراه واجبار نداری » (۵)
« از جانب پروردگار شما شواهد و دلائلی برای یافتن حق، آمده است، پس هر کسی در پرتو این شواهد و دلائل، راه حق را به بیند، بنفع خویش دیده و هر کس از مشاهده آن، دیده بربندد، تبیان خود کوشیده است و من مراقب اعمال و مسئول افعال شما نیستم » (۶)

و در سوره یونس میگوید: « وَإِنْ كَنْبُوكَ فَقْلَ لِي عَمْلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بِرِيشُونَ
هَمَا أَعْمَلُ وَأَنْتُمْ بِعَمَالِ عَمَالِ عَمَالِ عَمَالِونَ - اگر ترا تکذیب کردند، بگو عمل من خاص من است و عمل شما خاص شما است، شما از عملی که من میکنم بیزارید و من نیز از اعمالی که شما میکنید، بیزارم ». (۷)

۱ - سوره بقره آیه ۲۵۶ (۲) سوره یونس آیه ۹۹

۳ - وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمِنْ شَاءَ فَلِيُؤْمِنْ وَمِنْ شَاءَ فَلِيَكْفُرْ إِنَّا اعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ نَارًا
(سوره کهف آیه ۲۹)

۴ - نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا لَنَا مِنْ عَلِيهِمْ بِبَحْرٍ فَذَكْرُ الْقُرْآنِ مِنْ يَخَافُ وَعِيدٍ
(سوره ق آیه ۴۵)

۵ - فَذَكْرُ انْمَا انتَ مذْكُرٌ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصْبِطِرٍ (سوره غاشیه آیه ۲۲)

۷ - سورة انعام آیه ۱۰۴ (۷) سوره یونس آیه ۱۴

و در سوره شوری نیز میفرماید : « و برای برقاری وحدت کلمه، دعوت کن ، و چنانکه خدا فرمانت داده ، استوار باش و از هوسهایشان پیروی ممکن ، و بگو : بهر کتابی که خدا نازل کرده است ، ایمان دارم ، و فرمان یافتهام که هیayan شما عدالت کنم ، خدای یکتا پروردگار ما و شما است ، اعمال ما خاص ما است و اعمال شما خاص شما است ، خصوصیتی میان ما و شما نیست ، خدا ما و شما را جمع خواهد کرد ، و سرانجام ، سوی اوست » (۱)

وظیفه رسالت

اسلام وظیفه پیامبر و پیروانش را این میداند که در مقام ارشاد و هدایت دیگران برآیند لیکن هنگام بحث و مناظرة با آفان ، سعی کننده گفتارشان ، بر اساس تعلق و استدلال وقایع کردن وجود آنان ، استوار باشد ، نه جار و جنجوال و خشونت ناشی از تعصبات بیجا .

ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن — با اهل كتاب ، جز با بهترین و مؤثر ترین روشها بحث و مناظره نکنید (۲)

ادع الى سبيل ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن — مردم را (تنها) از راه برهان و دليل روشن ، و پند و نصیحت نیکو ، بسوی خدایت دعوت کن ، و با آفان تنها با نیکو ترین روش به بحث و مناظره به پرداز (۳)

و چنانکه منطق اسلام آنها را قانع نکرد و یا حاضر نشند از عقیده و مرام خود نست بردارند ، پیامبر اسلام ، نباید آنان را در فشار قرار ندهد و مجبور به ترك هرامشان نماید ، او با منطق گویا و دلائل روشن خود ، وظیفه رسالت خویش را انجام داده است :

فَإِنْ حَاجُوكُمْ فَقْلَ أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمِنْ أَتْعُنْ وَقْلَ لِلَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْأَمِينِ الْأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْأَمُوا افْقَدُهُنْ وَاوَانْ تُولُوا إِنَّمَا عَلَيْكُمُ الْبِلَاغُ وَاللهُ يَبْصِيرُ بِالْعِبَادِ — اگر با تو مجاجه کر دند ، بگو : من روح خود و پیروانم را بخدا تسلیم کرده‌ام ، و به‌أهل کتاب و مشرکین بگو : آیا اسلام آورده‌اید ؟ اگر اسلام آورده‌اند ، هدایت یافته‌اند و اگر پشت کر دند ، تو بوظیفه تبیانی خود عمل کرده‌ای ، خدا بندگانش را می‌بیند (۴)

و در آیات زیر وظیفه پیامبر را اینطور خلاصه می‌کند :

(۱) سوره شوری آیه ۱۵

۲۰ — سوره عنکبوت آیه ۴۶ (۳) سوره نحل آیه ۱۲۵ (۴) آل عمران آیه ۴

«وظیفه پیغمبر، جز تبلیغ و ارشاد نیست، خدا آنچه را که آشکار کنید و یا نهان دارید، میداند» (۲)

«فرمان خدا و پیامبر را اطاعت کنید و از نافرمانی بر حذر باشید، اگر پشت کردید، بدانید وظیفه پیغمبر، جز تبلیغ روش نیست» (۳)

«اگر از تو روپر گردانند، ما ترا بر آنها نگهبان و مسئول اعمالشان قرار ندادهایم» (۴)

این نوع آیات، درست مسئله «تفقیش عقائد» را که ارباب کلیسا در برابر پیروان مذاهب دیگر، اعمال میکردند، تقبیح میکنند و صریحاً اعلام میدارد که این نوع فشارها هرگز نمیتواند افکار و عقائید را که روی علل خاصی در افراد، پدید آمده است، تغییر دهد و لذانه پیامبر و نه دیگر آحاد مسلمین، حق ندارند، این راه غلط و غیر عاقلانه را انتخاب نمایند، وظیفه آنها تنها روش کردن حقائق و ارشاد خلق است. دنباله این بحث را در شماره های آینده خواهید خواند.

۲ - و ماعلی الرسول الالبلغ والله يعلم ماتبدون و ما تكتمون (مائده آیه ۹۹) (۴) سوره شوری آیه ۴۸

کشف میکرب در ۱۳۵۰ سال پیش؟!

آیا پاستور برای اولین بار بی بوجود میکروب برد؟ خیر اگر باور ندارید نهج البلاغه علی (ع) را باز کنید و این جملات را در آنجا بخوانید.

پیروزد گارا آنچه را که آفریده ای و با چشم خود آنها را مینگریم ما را از قدرت تو بحیرت می آورد و تمام آنها را نشانه ای از قدرت بی پایان تو میدانیم و نیز موجوداتی آفریده ای که از چشم ما نهفته است و یا چشم های ما از دیدن آنها عاجز و عقل های ما از درک آنها ناتوان و پرده های غیب آنها را از ما پوشانده است.

موجودات ناییدا از مخلوقاتی که مشاهده می کنیم بمراتب عظیم تر است.